

jeg iøvrigt vilde finde ganske rimeligt —, dog i ethvert Tilfælde kunde komme dem tilgode, der alt have bestaaet Examen med en saadan Charakter, at de kunne vente Dispensation. Naar den høitærede Minister yttrede, at man ved at tilføre Sagsførerstanden de mindre dygtige Kræfter, som gjennem Charakteren „Ei ubegvem“ kunde faae Afgang til den, vilde kunne gjøre Skade for det Tilfælde, at man vilde indføre en Forandring i Retspleien, saa forekommer det mig, at Forslaget i denne Henseende ikke indeholder nogen Grund til Frygt. Var det givet, at man slet ikke vilde tilføre Sagsførerstanden dygtige Kræfter, men at det vilde blive lutter Middelmaadigheder, saa kunde jeg være enig i, at vi visstelig vare meget ilde stillede; men man vil sikkert gjennem denne Lov tilføre Sagsførerstanden dygtige Kræfter, og naar da En og Anden, der indlader sig paa en saadan Virksomhed, skulde savne Evner og Dygtighed til at udfylde sin Stilling, vilde det blive værst for ham selv. — Naar jeg har sat den Betingelse for Jurister med „Ei ubegvem“, at de for at opnaae Afgang til Sagsførervirksomheden skulde have praktiseret i 6 Aar, skal jeg ligeoverfor det ærede 12te kongevalgte Medlem (Fischer) udtale, at jeg skulde være tilbøjelig til at foreslaae et hvilket som helst andet Antal Aar, men det var, som det ærede Medlem selv yttrede, Noget, der efter hele Lovens Anordning laa temmelig nær, at opstille 2 Gange 3 som det Antal Aar, som, hvor der ved Examen var præsteret et mindre Beviis for theoretisk Dygtighed, maatte fordres som Garanti for, at man havde skaffet sig den gjenne Præxis. Skulde imidlertid noget af de ærede Medlemmer, der iøvrigt vilde gaae med mig i dette Endringsforslag, ønske en Forandring med Hensyn til Næremaalet, vil der, som sagt, fra min Side Intet være iveien for til 3die Behandling at gjøre Forandring deri.

Fischer: Jeg vil kun bede om de ærede Medlemmers Tilladelse til at maatte knytte en kort Bemærkning til det Foredrag, vi have hørt af det ærede 2det Medlem for Kjøbenhavn (Krieger). Det ærede Medlem mindebe mig om, at denne Sag, der her foreligger, ikke er en blot Næringsfog, men at det tillige

kom an paa noget ganske Andet, og det ærede Medlem forklarede dette næriere ved at stille os for Die, at, naar en Sagsfører ikke er istand til at give sit Bidrag ved Førelsen af en Sag, da liber Retferdigheden, og Retsbevidstheden kan komme til at synke derved. Det ærede Medlem indskærpede os derfor gjentagne Gange Vigtigheden af, at man har en dygtig Sagsførerstand. Jeg indrømmer alt dette, jeg indrømmer det fuldstændigt, og jeg erklærer med Bestemthed, at jeg ogsaa lægger særdeles Vægt paa, at vi have dygtige Sagsførere, ligesom jeg troer, at der ligger særdeles Vægt paa, at vi i alle Forhold have dygtige Folk; men det Spørgsmaal, jeg har tilladt mig at reise, er det: Vilde alle disse smaa Bestemmelser om visse Næremaal, om førte Sager, Attester osv. tjene til at sikre os en dygtig Sagsførerstand? Det er det, jeg betvivler. Jeg troer ikke, at man gjennem alle de Smaa Bestemmelser, gjennem hele den Skærpsild, som man underkaster den, der vil være Sagsfører, sikrer sig dygtige Sagsførere; jeg troer snarere, at man ved at lukke Dønnen op — lad mig bruge dette Udtryk —, ved at give en friere Afgang til denne Næring, vil naae det Maaal, som Lovudkastet tilsigter. Det er min Betragtning, og ved den bringes jeg atter tilbage til Næringsfog. Jeg minder atter det ærede Medlem om, hvilke Bunker af Adresser der i sin Tid strømmede ind til Rigsbagen og indskærpede os Vigtigheden af, at vi havde dygtige Mænd i alle Fog; man beskrev for os, hvad Følgen vilde blive, naar Skomageren ikke kunde sye Støvler, Smederen ikke gjøre Meubler, Muurmeesteren ikke føre Huse op, og Tømmereanden ikke forstod sin Gjerning; saa vilde Huset falde sammen og slaae os ihjel tilhobe. Alt dette beskrev man for os, men hvilken var den Betragtning, som det ærede Medlem har Fortjenesten af dengang at have hævdet — jeg gjentager det — noget hensynsløst i Fremgangsmaaden? Det var den, at man ikke sikrede sig dygtige Folk ved alle saadanne smaa Bestemmelser, at man ikke ved alle de Laugsartikler, man havde udtænkt og ordnet paa en ligesaa smut Maade, som Sagsførerstandens Laugsartikler vilde være ordnede paa, naar dette Lovudkast bliver vedtaget, sikrede sig en